

عنوان مقاله:

تأثیر سیمای دنیا در نهج البلاغه بر عرفان اسلامی

محل انتشار:

همایش بین المللی جستارهای ادبی، زبان و ارتباطات فرهنگی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

معصومه بخشی زاده - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی. دانشگاه فردوسی. دانشکده ادبیات و علوم انسانی. مشهد. ایران

بهروز رومیانی - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی. دانشگاه آزاد اسلامی. دانشکده ادبیات و علوم انسانی. زاهدان. ایران

خلاصه مقاله:

در عرفان اسلامی، همواره شاهد سیمای ناخوشایند و فریبکار دنیا هستیم. این نگرش، با آن چه در دیگر مکتب های عرفانی مشاهده می شود، همسو است؛ اما آنچه مخاطب را به بازنگری این نگرش فرا می خواند، همسویی غیر قابل انکاری است که دیدگاه مطرح شده در عرفان اسلامی را به نحوه ی مطرح شدن دنیا در نهج البلاغه پیوند می زند. آن چه در نهج البلاغه درباره ی دنیا روایت شده، بیانگر طرد و نکوهش آن از جانب مولای متقیان است، نگرشی که در قرآن، کتاب آسمانی مسلمانان، بدان شدت به آن پرداخته نشده است و البته این به معنای مغایرت اندیشه ی امام علی (ع) با تعالیم قرآن نیست؛ بلکه اقتضای شرایط اجتماعی است که امام را به نگارش چنین دیدگاهی سوق داده است.

کلمات کلیدی:

سیمای دنیا، عرفان اسلامی، نهج البلاغه، امام علی (ع)

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/533399>

